

отъ 8—10 хиляди години. Проф. Каптеревъ се надѣва при новитѣ изследвания, които ще предприеме тая година, да стигне по-голѣми дълбочини и да намѣри и съживи организми, запазени чрезъ замръзване отъ още по-далечни доисторически времена.

*

Животътъ се запазва не само чрезъ замръзване на организми при голѣмъ студъ, но сѣщо и чрезъ изсушаване при висока температура. Това е открито случайно отъ холандския ученъ Левенхукъ преди 250 години.

Веднажъ Левенхукъ намислилъ да изследва съ своя микроскопъ строежа и състава на пѣсчинкитѣ въ пѣсѣка. Той взелъ пѣсѣкъ отъ покрива на къщата си, като предполагалъ, че тукъ той ще да е по-сухъ и по-чистъ. Пѣсчинкитѣ обаче били силно нагорещени отъ лѣтното знойно слънце и той ги полѣлъ съ малко вода. Когато почналъ да ги разглежда подъ микроскопа, той съ учудване забелязалъ, че между тѣхъ се движатъ нѣкакви особени животинки. Тѣй като повече отъ три месеца не билъ валѣлъ дъждъ, то отъ сушата и знойното слънце тѣзи животинки би трѣбвало да измратъ на покрива.

Какъ сѣ се запазили тѣ живи?

Левенхукъ повторилъ опита си съ другъ пѣсѣкъ, взетъ пакъ отъ покрива и резултатътъ билъ сѣщия: въ сухия пѣсѣкъ не се виждали никакви животинки, такива се явявали въ намокрения. Левенхукъ забелязалъ още, че когато пѣсчинкитѣ подъ микроскопа изсъхвали, заедно съ тѣхъ изсъхвали и малкитѣ животинки. Тѣ преставали да се движатъ, свивали се и се превръщали въ съвършено малки червеникави зрънца, подобни на пѣсчинки. Тѣзи зрънца, при поливане на пѣсѣка съ вода, отново набѣбвали, разтягали се и почвали да се движатъ — оживявали.

Единъ френски ученъ изсушилъ такива животинки и следъ това ги държалъ известно време при 110° го-